

KOMMUNEDELPLAN FOR KYSTSONEN

NORDREISA KOMMUNE 2002-2012

PLANDOKUMENT

Vedtatt 13.12.2001 Nordreisa Kommunestyre

Desember 2001

INNLEDNING	2
ARBEIDSMÅLSETTING OG RETNINGSLINJER	2
FOKUS: POLITISK MEDVIRKNING	6
BRUK AV SJØOMRÅDENE I NORDREISA	8
FORHOLDET TIL ANDRE PLANER	12
BEREDSKAPSMESSIGE HENSYN	14
PLANFORSLAG – OMRÅDER, VURDERINGER OG BESTEMMELSER	17
OMRÅDER FOR ALLMENT FLERBRUK. UPLANLAGTE OMRÅDER	17
I MEDHOLD AV PBL § 20-4, NR 5	18
OMRÅDER FOR NATUR, FERDSEL, FRILUFTSLIV	18
OMRÅDER FOR FISKERI	19
OMRÅDER FOR AKVAKULTUR	21
BÅNDLAGTE OMRÅDER PBL § 20-4 NR.4	23
VIKTIGE LEDD I KOMMUNIKASJONSSYSTEMET PBL § 20-4 NR. 6	23
RETNINGSLINJER	24

INNLEDNING

Denne utgaven er tilpasset innspill og innsigelser etter behandling av 1. utgave. Det er gjort noen endringer på bakgrunn av innsigelser og merknader som er kommet inn i saken. Endringene kan oppsummeres følgende:

- Samlekategoriene for arealbruken i sjø (natur, friluftsliv, fiske, ferdsel, akvakultur) er byttet ut med en kategori for hvert av arealbruksformålene. I de områder hvor flere kategorier overlapper vil det være opp til saksbehandlingen etter sektorlovverket og avgjøre endelig arealbruken.
- Områder for akvakultur er avmerket i kartet. I forrige utkast var disse områdene kun avsatt som fellesområder eller i en samlekategori med andre interesser.
- Havner er avmerket med bokstavkoder som angir havnens status.
- Forbudssoner for fiske med faststående redskap ved vassdrag og grense elv/sjø er avmerket i kartet.
- Byggeområder Industri og LNF områder med forbud mot fritidsbebyggelse er tatt ut av kommunedelplanen og behandlet i kommuneplanens arealdel.

Nasjonale lakseelver og laksefjorder

Regjeringens forslag til nasjonale lakseelver og laksefjorder har vært ute på 1. gangs høring til kommunene og berørte parter. Fristen for uttalelse gikk ut 1. oktober 2001. Kommunen har i sin uttalelse bemerket følgende:

- Grensen for restriksjonssone i Reisafjorden endres fra foreslått strekning Maurnes - Meiland til Bonnikaholmen – Meiland.
- Restriksjoner på eksisterende virksomhet innenfor restriksjonssone må ikke være av en slik art at virksomhet blir ulønnsom.
- Restriksjoner på etablering av marin oppdrett innenfor sonen må ikke være av en slik art at dette blir ulønnsomt.

Kommunestyret kan behandle og vedta forslag til kommunedelplan for kystsonen slik den foreligger. Nasjonale laksefjorder og virkningen av de reglene som kommer der vil ikke endre arealbruken på annet enn at det ikke vil være tillatt med ny etablering for anadrom laksefisk samt restriksjoner på videreføring og settefiskproduksjon av slike arter.

Saksbehandling

ARBEIDSMÅLSETTING OG RETNINGSLINJER

Ved oppstart av planarbeidet ble det vedtatt et planprogram i kommunestyret (sak 65/00). I dette ble det skissert opp prioriterte tema og en arbeidsmålsetting for arbeidet videre:

Kystsonenplanens arealdel skal søke å følge opp intensjonene gitt i kommunedelplan for kystsonen – næringsdel. Hensynet til biologisk mangfold, herunder vill laksefisk, allmenn tilgang til sjø og nære sjøområder skal vektlegges.

Følgende retningslinjer for arbeidet ble vedtatt:

- ✓ *Det generelle byggeforbudet i 100 meters beltet skal gjelde som et overordnet prinsipp jmf. PBL § 17-2. Planen skal angi spesifikke bestemmelser for hvilke tiltak som ikke er ønskelig i visse områder*
- ✓ *Hensynet til vill laksefisk bør fokuseres*
- ✓ *Planen skal søke å legge til rette for utvikling i kystbygdene for næring og bosetting*
- ✓ *Det bør avsettes inngrepsfrie områder i kystsonen og inngrep bør samles slik at normal ferdsel og næringsutøvelse ikke hindres.*
- ✓ *Vurdering av hyttebebyggelse i kystsonen*

Kommunen har også skrevet under Fredrikstad - erklæringen og har slik sett en målsetting om å aktivt bruke LA – 21 metodikk i arbeidet. Av momenter kan nevnes

- Langsiktig tankegang
- Fokus på miljøverdier og prinsippet om bærekraft
- Lokal medvirkning og engasjement i planleggingen

Kommunedelplan for kystsonen – næringsdel

Kommunedelplanen for kystsonen – næringsdel ble startet opp høsten 2000 som en parallell prosess med arealdelen. Planarbeidet er godt i gang og det er nedsatt to arbeidsgrupper som skal se nærmere på hhv. 1. Oppdrett, fiskeri og foredling og 2. Reiseliv, service og tilleggsnæringer.

Næringsplanen vil behandle konkrete saker og legge opp tiltak og fremdriftsplaner. Ansvarlig for planen er næringskonsulenten.

Følgende forslag til målsetting arbeidsgruppe 1:

Nordreisa skal i fremtiden ha samme andel av fylkets produksjon av laks og hvitfisk som i dag. Foredlingsgraden skal økes for å skape flere arbeidsplasser. I Nordreisa skal vi lage et nettverk av fiskeri, oppdrett, verft og utstyrsløyper for så langt mulig dekke maritim nærings behov regionalt.

Videre er det satt opp en prioritering i ulike sektorer (her gjengitt hovedpunkter relevant for arealdelen).

- ✓ *Ikke ekskludering av oppdrett i arealdelen, legge ut fellesområder.*
- ✓ *Tilrettelegging for landbaserte anlegg i aktuelle områder (Oksfjordhamn, Uløya og Spåkenes)*
- ✓ *Området fra Geitholmen til Storvik er egna for oppdrett*

- ✓ *Det må tas sikte på å få i gang et oppstart prosjekt for oppdrett av skjell utfra følgende skisse:*
- *Oppstart 2001 med 5 prøve utsett i egnete områder (forundersøkelser påkrevd)*
- *Utsettene følges opp av lokale interesserte*
- ✓ *Bør bygges et eget servicebygg for fiskerinæringen i Sørkjosen havn*
- ✓ *Olsen verft bør moderniseres videre med bla. Bygging av kai.*

Gruppe 2: Reiseliv, service og tilleggsnæringer er ikke kommet i gang med sitt arbeid. Det som allikevel er aktuelle tema i denne sammenheng er:

Sette av gode arealer til etablering av reiselivsanlegg i tilknytning til sjøen. Dette gjelder både hytter, campingplasser, fritidsområder og service som båthavn og lignende. Noen av etableringene bør kunne lokaliseres innenfor 100 m beltet til sjø for å utnytte det potensialet som sjøen gir for reiselivet. Dette punktet omfatter bare hytter og lignende til utleie.

Hensynet til vill laksefisk

Et av hovedtemaene i oppstart av planarbeidet var å se på om det var mulig å innarbeide hensynet til vill laksefisk i planleggingen. I dette ligger det at forvaltningen av laks og annen anadrom fisk berøres av mange lover og forskrifter. Det er derfor viktig å legge opp et forvaltningsregime som både tar opp i seg at vill laksen lever i elvene, fjordene og havområdene. Dette har også vært utgangspunktet for EU – prosjektet ”Salmon rivers” som styres fra Høyskolen i Bodø. Reisaelva og fjordområdene rundt har vært en av eksempel elvene i prosjektet.

Det har i løpet av planprosessen kommet entydige bevis på at bestanden i elva før gyting i år 2000 var urovekkende lav (trolig mindre enn 50 gytehunner høsten 2000). Bestanden av laks er så pass liten at en uforutsett hendelse i eller ved elva kan gi store konsekvenser for Reisa laksen. Tiltak er nødvendig. Reisa elvelag har gjennom sitt arbeid med driftsplanen for elva planlagt en rekke tiltak som skal søke å styrke laksebestanden i planperioden (2001 – 2005). Vi stilte derfor spørsmålet: ”hvordan kan planlegging etter PBL innarbeide hensynet til vill laksefisk”. Følgende vurdering har fremkommet:

- Kystsoneplanlegging etter PBL er først og fremst en arealdisponeringsoppgave. Ressursforvaltning og selve områdebruken er regulert av en rekke andre lover og forskrifter (omtales senere).
- Det mest nærliggende er å sikre at laksebestanden ikke blir ytterligere presset i sjøområdene i Nordreisa enn den er i dag. Ett hovedpoeng her er at vi i dag har alt for liten kunnskap om laksens liv i havet og andre faktorer som påvirker laksen i fjordsystemet.

Vi kan her anta at en økning i laksebestanden krever at:

- gytebestanden må bli større enn den var høsten 2000

- antall stor fisk (beste gytere) fanget bør trolig begrenses (dette forutsetter at bestanden som kommer opp i elvene neste sesong er omtrent lik den som den som kom opp sesongen 2000)
- menneskeskapt negative faktorer i havet og i elvene må begrenses i den grad det er mulig, og det bør ikke legges til rette for at slike faktorer forsterkes.

Kystsonenplanlegging etter PBL kan ikke direkte gjøre noe fra eller til mht. fangst av laks verken i elv eller sjø. Planleggingen kan imidlertid, indirekte, ta inn over seg en faktor som har vært mye diskutert som en *potensiell* begrensingsfaktor for ville laksestammer, nemlig lakseoppdrett, og vurdere om slike etableringer vil kunne virke negativt på den ville laksestammen utfra den kunnskap som foreligger i dag.

Lakseoppdrett er nevnt som en potensiell begrensingsfaktor på ville laksestammer. Dette er diskutert i bla. Rieber – Mohn utvalgets rapport ”til laks åt alle kan ingen gjere” (NOU 1999:9). Diskusjonen knytter blant annet til:

1. Rømming og påfølgende oppvandring til elver av oppdrettslaks.

Konklusjon på rapportens vedlegg 4: Genetiske interaksjoner mellom oppdrettslaks og vill laks:

”Denne rapporten er utarbeidet på kort tid av en gruppe eksperter med ulik bakgrunn og tilnærming til de aktuelle og potensielle problemene rapporten omhandler. Selv om våre syn på betydningen av disse problemene varierer, er ekspertgruppen enig i at

- *gjentatt immigrasjon av rømt oppdrettslaks inn i villaksbestander - av det omfanget vi observerer i dag - er uheldig for ville laksebestander både på kort og lang sikt.*
- *tap av genvarianter i oppdrettslinjer er uheldig for ville laksebestander på lang sikt, dersom rømningen vedvarer.*
- *de store ville laksebestandene fortjener spesielle sikringstiltak, blant annet fordi de best kan fungere som reservoarer for genetisk variasjon på lang sikt, dersom rømningen vedvarer, og at*
- *enhver reduksjon i antallet laks som rømmer og i andelen rømt laks som når vassdragene, representerer skritt i riktig retning. ”*

2. Spredning av parasitter og sykdom.

For Reisavassdraget har ikke disse konsekvensene vært synlig merkbare. Det meldes om lite oppvandring av rømt fisk i elvene, og det har vært lite parasitter på anleggene i kommunen (pers med Dyrehelsetilsynet, Nordreisa). Det er etablert en sikringssone i indre del av Reisafjorden (linje fra Stormes til Bakkeby) som hindrer etablering av nye anlegg for oppdrett av anadrom fisk (gjelder ikke marin fisk). Utenfor denne sonen er det derimot ingen begrensninger på oppdrettsetableringer annet enn det som følger av oppdrettslovens og fiskehelseslovens bestemmelser.

Oppdrett av andre arter

Oppdrett av andre arter i laksefjorder er med dagens lover og regler ikke begrenset utover det som begrenses med hjemmel i oppdrettsloven, fiskesykdomsloven og forurensningsloven m.fl. Forslaget i NOU 9:1999 foreslår å tillate oppdrett av arter som eks. torsk og blåskjell også innenfor sikringssoner, tiltakssoner og i nasjonale laksefjorder (ikke vedtatt). Dette er *trolig* gjort på grunnlag av at faren for sykdoms- og parasittspredning til laksefisk ikke anses som begrensende årsak på laksebestanden.

Annen arealbruk

Annen arealbruk i kommunens sjøareal som virker inn på laksebestanden er fiske. Yrkesfiske etter torsk, sei og sild er vanlig i hele sjøarealet i kommunen. Driften er regulert av bla. Saltvannsfiskeloven, men det er også andre regler og forskrifter som skal søke å hindre uttak av laks ved utøvelse av nærings- og fritidsfiske. Fiskerne i kommunene er ikke alltid like godt fornøyd med disse reglene og virkningen av disse. Dette kan vi imidlertid ikke gjøre noe med i denne planen. Fritidsfiske i fjorden kan heller ikke reguleres gjennom denne planen.

Planprosessen

I dette avsnittet er planprosessen skissert frem til planlagt dato for behandling i kommunestyret. Her er ikke tatt med telefonsamtaler og møter med enkeltpersoner.

Allerede tidlig i prosessen ble lokal medvirkning fokusert og ansett som veldig viktig (Jmf. LA – 21 metodikken) Det har vært avholdt to åpne seminarer (både for arealdelen og for næringsdelen av planen), og det ble forsøkt etablert en lokal referansegruppe for kystsoneplanen. Denne gruppen har ikke fungert så godt som en kunne håpe, og planforslaget har blitt utarbeidet mye på bakgrunn av møter og samtaler med lokale fiskere, oppdrettere og fiskeridirektoratets regionkontor på Skjervøy. Det har bare i mindre grad vært mulig å få uttalelse fra båtforeningene, jeger- og fiskeforeningene og lokale kulturminne myndigheter.

Det har også vært holdt åpne møter med alle grendelagene i kommunen i perioden fra september til desember 2000. Her har planlegger, representanter fra administrasjonen og politikere fra kommunen og driftsutvalget vært representert. Oppmøtet på møtene har vært varierende. Formålet har vært å legge frem forslag som er kommet inn, informere om arealplanarbeidet og å få synspunkter og konkrete innspill på arealplanen som helhet. De bygdene som grenser til sjøen har fått presentert hele eller deler av forslag til kystsoneplan.

Det har også blitt informert om planarbeidet i det lokale informasjonsavisa "Reisaværingen" som går ut til alle husstander i kommunen, samt at planprogrammet ble lagt ut på kommunens internettside i juni.

Grendelagene som grenser til kysten i kommunen er (antall møtte i parentes) Storslett (6), Sørkjosen (30), Oksfjord (32), Straumfjord (7), Storvik (10), Rotsund / Rotsundelv (5), Uløy (9), Bakkeby (25) og Hamneidet (12). Dette utgjør total 3 % av hele befolkningen i kommunen som har deltatt direkte på møtene. Oppmøteprosenten i de minste grendelagene har vært opp mot 20 % av befolkningen.

JANUAR		Formål/ Personer/ Organ
27.01.00	Orientering formannskap	Bli kjent med kommunen Organisere oppstart av arbeidet FOKUS: POLITISK MEDVIRKNING
FEBRUAR		
3.02.00	Informasjon om planoppstart	Til grendelagene
MARS		
07.03.00	Kystsoneplan	Oppstart møte referansegruppe.
15.03.00	Kystsoneplan	Innkalling møte med fiskere 5. april

16.03.00	Kystsoneplan	Organisering temamøter (3. og 4. mai)
17.03.00	Kystsoneplan	Organisering av næringsdelen Anmodning om tilbud fra NORFICO Organisering ifht. Næringskonsulenten
27.03.00	Driftsplanen for Reisa elva	møte gjennomgang av 1. utkast til planen
APRIL		
3.4.00	Tilbud på egnethetsvurdering akvakultur mottatt	Akvaplan-niva
5.4.00	Møte fiskere. Kartfesting	Kommunehuset
6.4.00	Planforum	Fylkeshuset Tromsø
7.4.00	Kulturminne, brev	Anmodning om info. på kulturminner
7.4.00	Til Johs. Giæver AS	Brev med anmodning om avgrensning av aktuelle akvakulturområder/ andre tiltak jmf. brev.
MAI		
3.5.00	Miniseminar	Kystsone
4.5.00	Miniseminar	Fritidsbebyggelse/ Reiseliv
5.5.00	Møte	Kåre Pedersen, Nordreisa Laks
8.5.00	Henvendelse	Kveiteoppdrett Arildseng. Mulig lokalisering
11-12.5	Seminar NFH	Kystsoneplanlegging. Lakseprosjekt.
JUNI		
08.06	Fremlegg grunnlagsnotat	Formannskap og Driftsutvalg
22.06	Behandling grunnlagsnotat	Kommunestyret
25.06	Utsending av grunnlagsnotat	Grendelag / andre
JULI - AUGUST		
	Div. feltarbeid og befaringer	
SEPTEMBER		
27.11	Seminar næringsdel	Nordreisa videregående
OKTOBER		
04.10	Møte	Fylkesmannens beredskapsavdeling
19.10	Befaring / møte med Statskog	
20.10	Møte med Lars Årøen	Nordreisa dykkerklubb
25-26.10	Seminar fisketurisme	Hamar
31.10	Møte	Fiskeriretleder Skjervøy
NOVEMBER		
02.11	Møte med dyrehelsetilsynet	Knut Bach Gansmo
06.11	Overlevering av egnethetsvurdering	Akvaplan-niva
Ok-nov-des	Informasjonsmøter	Grendelagene
DESEMBER		
12.12	Møte referansegruppe	Nordreisa
14.12	Planforum	Tromsø
21.12	Behandling av planforslag	Formannskap
29.12	Årsmøte Nordreisa fiskarlag	Behandling av høringsutkast
JANUAR 2001		
05.01	Planforslag til høring off. ettersyn	
FEBRUAR 2001		
03.02	Høringsfrist	
09.02	Høringsfrist	
09.02	Vedtak og innstilling til ko.sty.	Formannskap
15.02	Sluttbehandling, utsatt vedtak	Kommunestyret
Innsigelse fra Fiskeridirektoratet		
APRIL 2001		
20.04	Meklingsmøte	Fylkesmannen
30.04	Innsigelse trukket	

13.12	Sluttbehandling, vedtak	Kommunestyret

BRUK AV SJØOMRÅDENE I NORDREISA

Egnehetsvurdering

Akvaplan – niva har på oppdrag fra Nordreisa kommune utarbeidet en vurdering av ”egnet for havbruk i Nordreisa kommune” (APN 2000). I sammendraget står det:

”Rapporten gir en oversikt over eksisterende lokaliteter og potensielt nye områder egnet for havbruk i Nordreisa kommune (...). Undersøkelsen viser at det kan være vanskelig å finne plass til nye laksekonsesjoner hvis man antar at kravet om avstand mellom lakselokaliteter drevet av ulike konsesjons innehavere kommer til anvendelse i sin mest restriktive form. En fremtidig vekst i laksenæringen i kommunen vil trolig skje gjennom økte forkvoter og tildeling av nye konsesjoner til eksisterende aktører. For marine arter vil det være større arealer tilgjengelig. Dette skyldes at oppdrett av marine arter trolig kan tillates innenfor sikrings- og tiltaksone i Reisaffjorden. I tillegg er restriksjoner for avstand mellom eksisterende marin fisk lokaliteter ikke så store som hos laks. De mest egnede områdene er begrenset til Rotsund og Maursund. Dette gjelder både sjøbasert og landbasert oppdrett av marine arter”.

Rapporten er i noen grad lagt til grunn for arealdisponeringen i sjøen. Det knytter seg imidlertid usikkerhet til en del faktorer som temperatur i sjø, teknologisk utvikling, annet lovverk med mer. Noe av dette er tatt opp som tiltak i næringsdel til denne plan.

Rotsund og Maursund

Rotsundet (sør for Moldfarvika) har sterk interesse både for konvensjonelle fiskeri og oppdrett. Fiske i sundet er utbredt gjennom hele sesongen, med den viktigste perioden på vinteren fra februar til mai. I denne perioden ror det mellom 10 og 15 sjarker med garn etter torsk, og mange av disse henter hovedinntekten sin fra dette fisket. Hver av båtene trenger 80 – 100 garn for å få lønnsomhet. En antar at disse sjarkfiskerne henter om lag 70 – 80 % av inntektene sine i denne perioden avhengig av hvor godt fisket er. Søndre del av sundet er viktig gyteområde for kysttorskstammen, og er derfor fredet for bruk med aktive redskaper i gyteperioden. Etter at det ble etablert oppdrett i området er det vært en økning av seifangsten gjennom hele året. Tidligere sto det ikke så mye sei her. I dag kaster dette ikke så mye av se ved at prisene på sei er mye lavere enn for torsk. Seifisket blir betegnet som mer et ”sysselsettingsfiske” enn inntektsfiske av fiskerne selv. Fiskerne som driver fra området peker på at det er årlige variasjoner på hvor i sundet det er best fiske. De antar at havtemperatur og andre biologiske og ikke – biologiske faktorer er bestemmende for hvor det er best fiske til en

hver tid. Dette betyr at hele sundet (også Maursund) er meget viktig fiskeområde for kystflåten.

Det er også et område ved Havnes som er brukt som steng og låsettingsplass, dvs lagring av levende fisk i kortere perioder.

I Rotsund og Maursund er det i dag 11 godkjente lokaliteter for oppdrett av matfisk. Dette omfatter i all hovedsak oppdrett av laks. 7 av lokalitetene ligger i Nordreisa kommune, resten i Skjervøy. Dagens regelverk tilsier en avstand mellom lokalitetene på min. 5 km, men det kan godkjennes mindre avstander mellom lokalitetene hvis forholdene gjør det forsvarlig (ikke mindre enn 3 km). Dette er avgjørelser som tas i konsesjonsbehandlingen. Dette gjelder for oppdrett av fisk av ulik årsklasse. Ved utsett av fisk med samme årsklasse er minimum avstand 1 km (fiskeridirektoratet avd. Troms). Ved oppdrett av blåskjell må avstanden være minimum 1 km mellom anlegg og til anlegg av andre arter. Dette betyr:

1. Det er vanskelig (etter dagens regelverk) å få flere lokaliteter til oppdrett av laks i Rotsund og Maursund.
2. Økt produksjon av laks i området må komme som følge av utvidelse av eksisterende anlegg.
3. Det er muligheter for godkjenning av lokaliteter for blåskjeloppdrett i området. Området er lite undersøkt med tanke på egnede lokaliteter for denne type etablering.

Moldfarvika er pekt ut av lokale oppdrettere som det eneste potensielle området for nyetablering av oppdrett. Det er her lengst avstand til de anlegg som allerede er etablert, selv om avstanden er mindre enn 5 km til nærmeste lokalitet.

Reindriften har anlegg (ledegjerder) i Trollvika og rett nord for løkta i Moldfarbukta. Områdene er avmerket i kartet med grønn R. Førstnevnte er område brukt ved pramming av dyrene og sistnevnte område brukt når reinen svømmer over sundet. Strekingen fra Russelva nord til eksisterende ledegjerde må holdes fri for anlegg i sjøen som hindrer eller vanskeliggjør pramming og svømming av rein. Dette gjelder også strekingen Moldfarnes til løkta. Reinen flyttes vanligvis inn i området i løpet av mai måned. Fysiske stengsler i sjøen vil gjøre flyttingen vanskelig. Samtidig vil reinen, særlig ved svømming, være var for aktivitet i området.

Farleden gjennom sundet er merket av i kartet og krever at det ikke legges hindringer for båttrafikken. Leden gjennom Rotsundet er definert som fiskeriled.

Friluftinteressene i sundene er varierende. Moldfarvika er mye brukt som dagsturområde sommerstid. Det ligger også noen fritidsboliger her. Denne vika er også klassifisert som en inngrepsfri sone klasse 1 og 2, dvs. fra 1 til 5 km fra tyngre tekniske inngrep.

Aktuelle problemer og brukskonflikter

I det som er nevnt over forstår vi at det er mange interesser som skal sin plass i Rotsund og Maursund. Det åpner for noen brukskonflikter som i sin tur gir et visst *planleggingsbehov* jmf. Miljøverndepartementets intensjoner for ”planlegging i kystsonen”. Kommunen sin oppgave i dette er å samordne og ta hensyn til nasjonale, regionale og lokale interesser gjennom denne planen.

Rotsundet (mellom Uløy og fastlandet) er ca 1km bredt i sør til ca 2 – 2,5 km på det bredeste. Sundet mellom Uløy og Kågen er selvfølgelig unntatt. Maursundet er også smalt i sør (600 – 700 meter) og til om lag 2 km mellom Maurnes og Kågen. Av dette følger det at plassen i seg sjøl gir begrensninger på bruken av området.

Bruken av sundet i dag gir rom for at alle brukerne kan utnytte ressursene i havet uten at noen blir ekskludert eller føler seg ekskludert. Fiskerne som ror fiske i sundet har ”gitt fra seg” noen områder til akvakultur uten at dette har fått store konsekvenser for deres bruk av området. Det er noen problemer som knytter seg til sekker, tauverk og annet utstyr fra oppdrett som driver i havet og i noen tilfeller har gitt skade på båter og utstyr. Slikt skaper irritasjon og til en viss grad økonomiske tap, men må løses gjennom andre fora.

Oppdrettets behov for plass er begrenset (10 daa) pr. lokalitet. Dette gjelder fiskeoppdrett etter dagens målestokk. Det vil være vanskelig å etablere nye anlegg i Rotsund og Maursund for fisk, men det må tas med i betraktningen hvilke konsekvenser et skjellanlegg vil få for annen bruk av området. Et slikt anlegg vil totalt beslaglegge et område på størrelse med 7 fotballbaner for å få lønnsomhet i produksjonen. Samtidig vil all annen bruk (eks næringsfiske) innenfor dette arealet bli begrenset eller ikke tillatt jmf. oppdretsloven.

Et tredje moment i forholdet mellom fiskeri og oppdrett knytter seg til resipientkapasiteten i sundet. Fiskerne har merket at garn og redskap har blitt tilgriset når de hales på gamle oppdrettslokalteter. Det er derfor i følge fiskerne nødvendig å gjøre undersøkelser på hvilke konsekvenser utslipp av organisk materiale i sundet virker på de naturlige fiskebestandene i området. Dette er viktig med tanke på at gyteområder i følge fiskeridirektoratet skal ha spesielt vern. Fiskernes usikkerhet bør i det minste bli besvart av rette myndighet.

Reindriften har en lovfestet rett (reindriftsloven) til å ferdes uhindret i flytting av flokkene. Kommunen har vurdert at anlegg i sjøen (oppdrett) vil kunne være en hindring for flytting og at nødvendige hensyn tas i denne sammenheng.

Reisafjorden med Straumfjord og Oksfjord

Bruken av sjøområdene i Reisafjorden har mindre konfliktpotensiale enn i Rotsund selv om bruken er relativt lik. Fjorden er mye brukt gjennom sesongen til næringsfiske, og det de viktigste områdene som pekes ut er ytre sentrale del av fjorden, sentrale deler av oksfjorden, Sokkelvik og Storvik inn til Geitholmen. Det er forbud mot bruk av aktive redskaper omtrent fra klubbenes og innover i gyteperioden. Fisket har vært varierende de siste år og det varierer i hvilke områder fisket er best.

Fritidsfiske i fjorden og da spesielt etter laks er utbredt. Her inngår også stangfiske etter anadrom fisk fra land.

Båtutfarten i fjorden er relativt stor sommerstid.

Det er ikke annen oppdrettsvirksomhet i fjorden enn slaktelokaliteten til Nordreisa laks i Bakkebyfjorden. Denne lokaliteten ligger i dag innenfor sikringssonen, som går fra Stornes til Bakkebyfjorden. Det er ikke anledning å opprette nye lokaliteter for oppdrett av laks eller annen anadrom fisk innenfor denne sonen, men det er ingen begrensninger på oppdrett av marine arter. Egnethet i fjorden for oppdrett er noe usikker, men planprosessen har avdekket

noen områder som sannsynligvis egner seg for oppdrettslokalisering. Dette gjelder fra Geitholmen til nord for Sokkelvik, Farkebukta i Oksfjorden, sørsiden av Bakkebyfjorden. Disse opplysningene har kommet fra lokale kilder. Egnethetsvurderingen fra Akvaplan niva pekte også ut området øst for Maurnes og utenfor Arildseng i Oksfjorden som antatt egnede områder. Førstnevnte område er veldig værutsatt om vinteren med svært lave sjøtemperaturer og mye vind. Dette gjelder i stor grad hele strekningen fra Bakkebyfjorden og nordover til Maurnes.

Forholdet mellom friluftslivet på land og akvakulturanlegg er noe mer diffust. Det vil være et verdispørsmål hvorvidt et anlegg i sjøen er skjemmende eller ikke. Det vil også være subjektivt om naturopplevelsen påvirkes av slike anlegg. Dette forsøkes derfor ikke besvart i dette dokumentet. Kommunen har valgt å sidestille et akvakulturanlegg i sjøen med bygningsmessige anlegg på land. Dette selv om et akvakulturanlegg vanligvis ikke setter synlige spor i naturen hvis det flyttes, og at det er mye lettere å flytte enn det er å fjerne en hytte. En lokalitet er i bruk vanligvis i to år før det brakklegges i ett år. Det betyr at et anlegg kan betegnes som et bygningsmessig anlegg selv om det ligger på sjøen. Kommunen har på bakgrunn av dette gjort en vurdering at noen områder i kommunen skal ha bestemmelser som hindrer inngrep og at dette skal gjelde ut til 400 meter i sjøen. Det er ikke her snakk om vern, men at landbruk-, natur- og friluftsliv (herunder reindrift) i fellesskap skal veie tyngre enn behovet for nye oppdrettslokaliteter i disse områdene.

Straumfjorden er mest brukt i fritidssammenheng men en antar at straumen ytterst i fjorden kan være egnet til skjelloppdrett. Det meldes om at det finnes til dels store mengder skjell, men denne informasjonen er ikke stadfestet. Det er god vanngjennomgang der og terskelen i fjorden gjør at den er ganske grunt.

Straumen er et viktig område for fritidsfiske, og det ble etablert en tilrettelagt fiskeplass for funksjonshemmede ved E6 sommeren 2000.

Aktuelle problemstillinger og brukskonflikter

Det er ikke avdekket store brukskonflikter i Reisafjorden mellom fiske og akvakultur, eller annet. En av grunnene er nok at plassen til disposisjon er større enn i Rotsund / Maursund.

Hensynet til laksestammene i elvene som har utløp i fjorden har vært et tema til diskusjon i planprosessen. Et av spørsmålene er hvorvidt oppdrett i fjorden vil berøre laksestammen. Det finnes derimot ikke nok kunnskap om tema til at en skal kunne gjøre vurderinger som er holdbare annet enn som et "føre var" prinsipp. Det vil derfor ikke være tilstrekkelig grunnlag å verken utelate eller tillate akvakultur i innenfor Reisafjorden. Når det i tillegg er gjort lite mht. å vurdere lokaliteter for oppdrett av noe slag i fjorden er det etter kommunens mening bedre å stille mulighetene åpne for alle typer akvakultur i største delen av Reisafjorden.

Med dette grunnlag har planleggingsbehovet i selve Reisafjorden vært mindre, og noen sentrale kunnskapsmomenter har ikke vært godt nok belyst (kunnskap ikke tilgjengelig) til at kommunen følte det var hensiktsmessig å sette en spesifikk arealbrukskategori på store deler av fjorden. Unntaket er tre områder med store friluftsinnteresser og / eller landskapskvaliteter.

FORHOLDET TIL ANDRE PLANER

Kommuneplanens arealdel

Kommunedelplan for kystsonen – arealdel skal i sin helhet innlemmes i kommuneplanens arealdel. Ønsket om å bli ferdig med kystzoneplanen har vært stort. I første rekke knytter det seg til uttalelser fra regjeringshold om at kommuner som ikke har godkjent kystzoneplan ikke blir med i konkurransen om nytildeling av konsesjoner for oppdrett av laks og ørret. Kommunen fikk på henvendelse til Fiskeridepartementet (datert 19.oktober 2000) en presisering av uttalelsene:

- Det vil ikke bli krevd at kommuner skal ha en kystzoneplan for å bli tilgodesett med nye oppdrettskonsesjoner for laks og ørret.
- Generelt vil kommuner som har lagt forholdene til rette for havbruk i sine områder stå sterkere når nye oppdrettskonsesjoner for laks og ørret skal fordeles.

Nordreisa kommune har allikevel valgt å fremskynde kystzoneplanens arealdel i forhold til resten av kommuneplanens arealdel.

Det har vært et viktig poeng å se sjø og land i sammenheng mht. arealdisponeringen. Det betyr at forhold på land som er **direkte tilknyttet næring i sjø** er med i planen. Likeledes er **forhold som virker indirekte på disponeringen av sjøarealene**. Kommunedelplan for kystsonen – arealdel er slikt sett ikke uavhengig av disponeringen av arealene på land.

Kommunedelplan for kystsonen vil bli fullstendig innlemmet i kommuneplanens arealdel når denne er ferdig senest november – desember 2001. Det vil derfor ikke bli trykket egne kart med bestemmelser før hele kommuneplanens arealdel foreligger.

Næringsplan for kystsonen

Tidligere ble det nevnt at næringsdel til denne plan er retningsgivende for arealdisponeringen. Gjennom prosessen er det blitt gjort vurderinger av potensialet for næringsutvikling på kysten av Nordreisa. Planen vil gjennomgå egen behandling i løpet av våren 2001.

Lovverk og overordnede planer

Her følger en oversikt over de viktigste lover, retningslinjer og overordnede planer som virker på arealbruken i kommunen, og som er lagt til grunn i denne planen.

Lover og forskrifter

Kommunedelplan for kystsonen i Nordreisa kommune angir i nødvendig utstrekning jmf. plan- og bygningslovens (PBL) § 20-4 nr. 5:

”Områder for særskilt bruk eller vern av sjø og vassdrag, herunder ferdsel, fiske, akvakultur, natur- og friluftsområder hver for seg eller i kombinasjon med en eller flere av

de nevnte brukskategorier”

Miljøverndepartementet fastslår følgende (Rundskriv T – 4/96 side 6):

”Miljøverndepartementet forutsetter at kommunene ikke planlegger de nære sjøarealene i større utstrekning enn det som følger av kommunenes eget planleggingsbehov. Behovet for planlegging i sjø vil i første rekke gjelde de kystnære områdene der det er arealbrukskonflikter”

Virkingen av planen går så langt som til å disponere arealet til en gitt bruk som tidligere angitt i PBL § 20-4. Forvaltningen av områdene innenfor disse rammene omfattes av annet lovverk som angitt under:

- Saltvannsfiskekloven – regulerer fiske i sjøen med unntak av fiske etter anadrome laksefisk. Loven forvaltes av fiskeridirektoratet med fiskerikontoret på Skjervøy som nærmeste.
- Oppdrettsloven – gir regler for tildeling av konsesjoner med godkjenning av bestemte lokaliteter til oppdrett av fisk og skalldyr m.v. Den konsesjonsgivende myndigheten er delegert fra fiskeridepartementet til fiskeridirektoratet og dels til regionskontorene. I lovens §3 heter det: *”Tillatelse etter § 3 skal ikke gis dersom anlegget: 1. vil volde fare for utbredelse av sykdom på fisk eller skalldyr, 2. vil volde fare for forurensing, 3. har en klart uheldig plassering i forhold til omkringliggende miljø eller lovlig ferdsel eller annen utnyttning av området”* Fiskerimyndighetene er ikke formelt bundet av vedtatte arealplaner.

”Under oppdrettsloven ligger regler for de midlertidige sikringssonene for laksefisk som ble opprettet i 1989. Sonene er hjemlet i lovens § 5 nr. 3. Det settes forbud mot nyetableringer av anlegg for oppdrett av laks, røye og ørret (og bare dette) innenfor sonen. En permanent ordning med sikringssoner lar fortsatt vente på seg. Reisafjorden innenfor grensen Bakkeby til Stornes er i dag sikringssone.”

- Fiskesjukdomsloven – har som formål å forebygge, begrense og utrydde sykdommer hos akvatiske organismer. For marine arter (hele livet i saltvann) gjelder loven bare for organismer som holdes i fangenskap. Områdene som dette gjelder omfattes av en tiltakssone, som omfatter hele Reisafjorden. Innenfor denne sonen er det gitt en rekke forskrifter som danner grunnlaget for sykdomsforebyggende- og bekjempende tiltak. Myndighet etter loven er delt mellom Statens dyrehelsetilsyn (fylkes- og distriktsveterinær) og Fiskeridirektoratet og Kontrollverket. Disse skal etter loven vurdere forhold som avstand mellom anlegg, type anlegg, topografi, strømningsforhold, forhold til annen oppdrettsrelatert virksomhet som slakteri og avfallsbehandling, avstand til lakseførende vassdrag, størrelse på villfiskpopulasjon og dens vandreruter.
- Laks- og innlandsfiskekloven – har til formål å sikre bestandene og leveområdene for anadrome laksefisk, innlandsfisk og andre ferskvannsorganismer. Loven gjelder både i sjø og på land, og forvaltes av MD gjennom fylkesmannens miljøvernabdeling ved fiskeforvalteren. Loven regulerer bla. fiske etter laks med faststående redskap i sjø.

- Friluftsloven – regulerer først og fremst forholdet mellom grunneier og allmennhet. §§ 6, 7 og 8 gir bestemmelser om fri ferdsel i sjø, rett til ilandsetting og fortøyning av båt og om bading. Loven gir også plikter i forhold til utøvelse av friluftsliv.
- Naturvernloven – gir hjemmel til å gi varig vern på områder med spesielle natur- og/ eller landskapskvaliteter. De vernede områdene har egne vernebestemmelser som regulerer hvilke aktiviteter som er tillatt. Områder som er vernet i medhold av naturvernloven skal tas inn i kommune(del)planen.
- Kulturminneloven – lovens formål er å sikre at kulturminner og kulturmiljøer vernes. Etter lovens § 9 plikter kommunene ved utarbeidelse av regulerings- og bebyggelses planer å undersøke om planen kommer i konflikt med automatisk fredede kulturminner. Dette omfatter kulturminner eldre enn 1537, samiske kulturminner eldre enn 100 år og skipsfunn eldre enn 100 år.
- Forurensningsloven – har til formål å verne det ytre miljø mot forurensning. Her gis bestemmelser om at oppdrettsvirksomhet må ha utslipps tillatelse og vilkår om avfallsbehandling.
- Reindriftsloven - § 10 - 4. adgang til fritt og uhindret å drive og forflytte rein i de deler av reinbeiteområdet hvor reinen lovlig kan ferdes og adgang til flytting med rein etter tradisjonelle flyttleier. Med til flyttleier regnes også faste inn- og avlastingsplasser for transport av reinen.

Planer og retningslinjer

Følgende rundskriv og planer er lagt til grunn for denne planen.

- Fylkesdelplan for kystsonen i Troms
- Rundskriv T – 4/96 om planlegging i kystsonen
- Rundskriv T – 5/97 om utbygging i fareområder
- NOU 9:1999 – ”til laks åt alle kan ingen gjere”
- Egnethetsanalyse for havbruk i Nordreisa kommune APN 2000

BEREDSKAPSMESSIGE HENSYN

Kommunen vedtok i januar 2000 en risiko- og sårbarhetsanalyse. Denne danner hovedgrunnlaget for risiko og sårbarhetsvurderinger som er gjort i arealplanen.

Arbeidet med ROS analysen ble organisert gjennom arbeidsgrupper. Analysen peker på 23 uønskede hendinger som igjen er klassifisert i risikogrupper. Her gjengis de tema som berører kystsoneplanen:

Generelle vurderinger

Hending / vurdering	Forslag til mottiltak
Naturkatastrofer: Storm, Orkan Fare for storm, orkan, store nedbørsmengder, ekstreme temperaturer. Samla vurdering: - Svært sjelden hending - Konsekvens vurdert til ”farlig” - Akseptabel men høy risiko	Høy standard på byggekontroll Plan for kriseledelse Beredskapsplaner særlig for flom

Hending / vurdering	Forslag til mottiltak
Forurensing av fjorden Som følge av utslipp fra båt/ skip, industri, bensinstasjon, kloakk. Kan medføre skade på livet i fjorden. Samlet vurdering: - Mindre sannsynlig hending - Konsekvenser gradert til ”viss fare” - Akseptabel risiko	Lokalt lager av lenser
Vurdering i forhold til kystzoneplanens arealdel:	
Innsatsen på skadebegrensning må fokuseres for oppdrettsanlegg og verneområdene i kommunen.	

Ikke del av Ros – analysen

Hending / vurdering	Forslag til mottiltak
Ulykker i fiskeflåten Samla vurdering - Sannsynlig hending - Uakseptabel konsekvens	- Tilgjengelige nødhavner - Satsning på gode havner i lokalsamfunnene
Vurdering i forhold til kystzoneplanens arealdel:	
Tilrettelegging for fiskere bør fokuseres i næringsplanen.	

Hending / vurdering	Forslag til mottiltak
Vurdering i forhold til kystzoneplanens arealdel:	

Spesifikke vurderinger i planen

Denne vurderingen tar for seg enkelte områder som inngår i planen og er forsøkt vurdert følgende:

- Hva kan gå galt?
- Hva er sannsynligheten for at det går galt?
- Hva blir konsekvensen hvis det går galt?

Videre er det satt opp forslag til oppfølging (avbøtende tiltak) som i sin tur må følges opp av kommunens beredskapsgruppe.

□ Område 9, akvakultur.

Deler av østsiden på Uløy er skredfarlig område. Hyppighet og alvorlighet av skred er ikke nøye kartlagt, og vil avhenge særlig av værforhold og snømengde. Det går vanligvis flere mindre og middels store skred i løpet av vinteren. Anleggene som ligger i området i dag ligger utenfor gamle samiske boplasser og anses for å være sikre i forhold til snøskred.

Sannsynligheten for skred er altså stor, men virkningen er usikker og vil variere med snøforholdene i området.

Konsekvensene knytter seg til sjøbaserte oppdrettsanlegg i området. Det er en viss fare for at snøskred kan gi konsekvenser for disse med påfølgende økonomisk tap for oppdretter og miljømessige konsekvenser (omtales senere). Graden av konsekvens er usikker.

Ved etablering av nye oppdrettsanlegg må tiltakshaver vurdere skredfaren før lokaliteten godkjennes.

□ Havari av sjøbaserte oppdrettsanlegg

Fare knytter seg til sterk vind, ising og/ eller kombinert med mangelfull sikring av anleggene.

Sannsynligheten er vurdert til liten ved at dagens anlegg ligger godt skjermet mot vær og vind og at oppdretterne er seriøse utøvere.

Konsekvensen ved havari knytter seg til økonomiske verdier for oppdretterne og til potensielle miljømessige konsekvenser for lakse elvene i regionen.

Områdevurderinger:

Vestsiden av Reisafjorden er utsatt for østlig vind som kombinert med kulde gir fare for ising på sjøbaserte anlegg. Sannsynligheten for at dette skal skje varierer mellom år, men konsekvensen er usikker. Gjelder særlig østsiden av Maurnes t.o.m nordsiden av Bakkebyfjorden og strekningen fra Sokkelvik til Sørkjosen.

Forslag til tiltak:

- Nøye vurdering av lokaliteter
- Opprette varslingsystem for evt. oppfisking av rømt fisk.

□ Ustabil grunn – leire

NGU var på befarings sommeren 2000 og kartla grunnforholdene mht. leire (jordradar) i Storvik, Oksfjord, Indre Sokkelvik og Leirbukt. Resultatet av denne befarings er ikke kommet, men den vil så langt det er hensiktsmessig vurderes i forhold til kommuneplanens arealdel. Ingen av områdene i planen er har direkte tilknytning i de nevnte områdene.

PLANFORSLAG – OMRÅDER, VURDERINGER OG BESTEMMELSER

Planens virkeområde og virkning

Kommunedelplan for kystsonen – arealdel består av plankart og utfyllende bestemmelser etter PBL.

Planen har rettslig virkning

- innenfor kommunegrense i sjø
- Områder på land som knytter seg direkte til virksomheter eller tiltak i sjø.

Denne planen skal innlemmes fullstendig i kommuneplanens arealdel. Kommunedelplan for kystsonen – arealdel vil oppheves når vedtak om kommuneplan treffes.

Kommunedelplan for kystsonen – arealdel er rettslig bindende jmf. PBL § 20 – 4. Dette betyr at tiltak nevnt i PBL §§ 82, 83, 84, 85 og 93, om ikke annet er bestemt, ikke skal være i strid med arealbruk eller formålene i denne planen.

Det er ikke anledning å gi bestemmelser til formål gitt med hjemmel i PBL § 20 – 4 nr. 5.

Etter regler gitt i PBL § 7 kan det faste utvalget for plansaker gi dispensasjon fra planen. I Nordreisa kommune er det faste utvalget for plansaker Driftsutvalget. Før vedtak har statlige fagmyndigheter med interesse i området samt fylkeskommunen ha saken til uttalelse.

Delegasjonsreglementet for Nordreisa kommune vedtatt i Kommunestyresak – sak 71/95 §2.3, 2. ledd, gir Formannskapet ansvar i kommuneplan saker (overordnet planlegging).

OMRÅDER I SJØ

Områder for allment flerbruk. Uplanlagte områder.

Arealkategorien "flerbruk" er benyttet fordi det i planprosessen ikke er kommet frem klare og sikre opplysninger på at en eller flere typer bruk bør sikres og / eller at en type bruk vil endre områdets karakter og slikt sett ekskludere annen bruk.

Mulighet for fremtidige akvakulturanlegg er åpen og fastsettes gjennom oppdrettsloven.

Kategorien omfatter 183 km² av totalt 242 km², eller 75%, av totalt sjøareal i kommunen.

Lyngenfjorden

Avgrenses av kommunegrensen mot Kåfjord, Lyngen og Skjervøy, Spåkenesøra naturreservat og linje fra Bjørnnes til Uløy ved Havnnes. Kommunen har ikke funnet særskilt behov for spesifisering av arealbruken.

Forsvaret har et skyte- og øvingsfelt som berører store deler av området. Det har ikke kommet opplysninger fra Forsvaret om hvilke krav som stilles til bruken av området. Forsvarets skyte og øvingsfelt i sjøområdene er under revisjon. Det vil da bli utarbeidet nye retningslinjer for området. Området er ikke markert i plankartet.

Reisafjorden og Straumfjorden

Omfatter deler av Reisafjorden og Straumfjorden. Flerbruken av området er utpreget med fiske, ferdsel og friluftsliv som hovedbrukere i dag. Kommunen mener likevel at det bør være mulighet for visse typer akvakultur i området. På grunn av lite kjennskap til egnethet for slik etablering på lokalitets nivå, er flerbruk mest hensiktsmessig i området. Hensynet til andre interesser vil tas i behandling av en eventuell konsesjonssøknad.

I MEDHOLD AV PBL § 20-4, NR 5

Områder for natur, ferdsel, friluftsliv

Kategorien natur, ferdsel og friluftsliv er samling av ikke – ekskluderende interesser. Hver aktivitet er tidsbegrenset og vil i liten grad påvirke utøvelsen av den andre. Akvakulturanlegg er ikke tillatt plassert innenfor grensene til denne kategorien. Dette er fordi kommunen mener at akvakultur vil endre områdets karakter av å være et flerbruksområde.

Kategorien omfatter 55 km², eller 23 % av totalt sjøareal i kommunen.

Maurnes

Strekker seg fra grunneset til Naustneset (Maurnes) i avstand 400 meter fra land. Denne delen av Maurnes er den lengste sammenhengende kyststripen, uten tyngre tekniske inngrep, som egner seg godt til friluftsliv (her unntatt hyttefelt Trollvika og bebyggelsen Hestvika til Indreidet). Området brukes mye på sommerstid til friluftsmål, og ytre deler av Maurnes er velbrukt landingsplass og oppankringsplass for fritidsbåter.

Planforslaget legger opp til å forby fritidsbebyggelse på Maurnes. Grunnlaget for dette blir redegjort nærmere senere, men hovedpunktet er at området er tilnærmet urørt. Kommunen anser det for viktig å beholde de to urørte områdene i kommunen, og det er derfor naturlig også å la dette gjelde de nære sjøområdene. Bygningsmessige anlegg i sjø sidestilles med bygningsmessige anlegg på land. Kommunestyrets intensjon om å bevare slike områder for fremtiden imøtekommes derfor.

Det er ikke gjort nøye undersøkelser på om området det her er snakk om egner seg til oppdrett med dagens teknologi. Lokale oppdrettere og fiskere har allikevel pekt ut dette området som trolig ikke egnet for oppdrett. Grunnen er at det fremherskende været vinterstid faller inn mot østsiden av Maurnes. Oppdrettsanlegg i dette området er ikke sannsynlig.

Kommunen har derfor vurdert området til ikke å egne seg til oppdrett og det er derfor ikke noen konkret konflikt i å utelate akvakultur fra området. Samtidig vurderes fiske og fritidsformål som svært viktige innenfor de nevnte grenser.

Storvikhalvøya

Strekker seg fra til Storberget til Perneset (Storvikhalvøya) og 400 meter ut i havet. Hele denne strekningen er ett av de aller viktigste nærturområdene i kommunen. Hele området er meget lett tilgjengelig. Kvaliteten i området knytter seg til flere faktorer.

- Mye brukte badestrender (sandstrender)
- Unikt naturlandskap
- Kulturlandskap
- Gode fiskeområder fra land

Strekningen er også trukket frem som en ”dokumentasjon” på utviklingen i landbruket fra krigen og frem til i dag (upublisert rapport Steinar Salo, FMLA). Gårdene ved Steinnes representerer en driftsmåte og gårdsstruktur som var vanlig rett etter krigen. Driftsmåtene er i ferd med å forsvinne. Videre innover mot Storvik øker størrelsen på gårdene, og en kan tydelig se utviklingen i landbruket etter som en beveger seg innover. Videre er det registrert veldig mange kulturminner i området. Storneshamn var tidligere senter i kommunen og har vært handelssentrum i eldre dager.

Kommunen har ut fra dette gjort vurderingen at akvakulturanlegg i sjøen vil bryte med bruken av området på land og med landskapskvaliteten som helhet. Den helhetlige kvaliteten i området anses for å være meget viktig.

Verken egnethetsvurderingen fra APN eller lokale oppdrettere anser området som særlig egnet til akvakultur i sjøen.

Andre områder

I plankartet er det angitt flere punktsymboler som angir en friluftsbruk av de aktuelle områdene. Dette er områder for natur, ferdsel og friluftsliv.

Områder for fiskeri

Gyte og oppvekstområder

Indre Reisafjord

Gjelder fra Bonnikaholmen til. Videre innover til Hjellneset er det flere fritidsboliger. Havna i Sørkjosen er viktig for kommunens næringsliv. Det satses på økt etablering av transport krevende virksomheter. Dette sammen med etablering av ny småbåthavn / service bygg (planlagt) vil gi behov for økt ferdsel i denne delen av fjorden.

Lokale dykkere har pekt ut to områder hvor man kan finne gode forekomster av blåskjell og O – skjell. Når disse ligger innenfor området betyr det at mulighetene for å utnytte forekomstene kommersielt blir begrenset. Plukking av skjell vil fortsatt være mulig, men anlegg i sjøen til oppdrett er utelatt fra kategorien.

Kommunen har vurdert at hensynet til andre interesser vil være i potensiell konflikt med akvakultur. Fiskeridirektoratet ba kommunen om å ta hensynet til at slike konflikter kan bli aktuell.

Når dette er sagt må det pekes på at det har vært drevet forsøk på oppdrett i Sokkelvik tidligere. Det var her forsøk med torsk, men måtte avvikles. Man antok at grunnen var for kaldt vann på vinteren. Reisaelva renner ut bare ett par km fra Sokkelvik og man har elveøra som tørlegges to ganger i døgnet. Når temperaturen om vinteren er lav vil vannet som kommer inn over øra ved flo sjø bli nedkjølt før det igjen drar utover ved fjære sjø.

Rotsund og Maursund

Omfatter stort sett sentrale deler av Rotsund fra Havnes til Storberget/Uløybukt. Her er også tatt med områder viktige for ferdsel (farled).

Planprosessen har vist at Rotsund og Maursund er et egnet område for flere typer bruk.

Situasjonen i dag er at det drives utstrakt sambruk særlig mellom fiske og akvakultur.

Fiskeriene krever stor plass for å kunne drive økonomisk forsvarlig, og det er viktig for disse å ha mulighet til å drifte med garn der fisken til en hver tid står.

- I sesongen settes det mellom 800 og 1000 garn i sundet.
- Sundet er smalt og oppdrettsanlegg i sentrale deler av sundet vil kunne vanskeliggjøre fiske. Dette er særlig med tanke på det utstrakte fisket som drives i sesongen fra februar til mai.

Det er fortsatt mulig å drive akvakultur nærmere land (se eget avsn.)

Området er også velegnet til oppdrett av fisk i sjøen. Flere lokaliteter har vært prøvd i årenes løp for å finne de som er mest optimale. I fremtiden har oppdrettet også behov for større arealer for nyetableringer. I praksis betyr dette oppdrett av blåskjell når en tar regelverket i betraktning.

Viktige fiskeområder

Omfatter stort sett hele Rotsund og Maursund, ytre deler av Reisafjorden og Oksfjord, Sokkelvika og Storvik.

Steng og låsettingsplasser

Rotsund ved Havnes

Område fra Havna og 500 meter nord øst.

Farkebukta

Avgrenses til farkebukta ytterst i Oksfjorden.

Bonnikaholmen

Område ved Bonnikaholmen

Områder for akvakultur

Akvakulturanlegg er ikke forenlig med annen drift og bruk innenfor sikringssonen til anlegget. Utenfor denne sonen (ca 200 m fra sentrum av anlegget) vil annen bruk ikke bli særlig påvirket. Bruken av områder med denne kategorien vil altså ikke påvirkes i noen grad før det eventuelt blir etablert et anlegg i sjøen, og da bare rundt selve anlegget selv innenfor grensen til "område akvakultur".

Kommunestyret vil med å planlegge for akvakultur i områdene si at nye konsesjoner for sjøbasert oppdrett skal plasseres innenfor disse områdene.

Plassering av anlegg innenfor områdene vil måtte følge vanlig saksbehandling etter oppdrettsloven og fiskehelsesloven med flere.

Områder merket fremtidig akvakultur er satt utfra anleggenes plassering og med en buffer på 1000 meter i hver retning som informasjon.

Områder merket for fremtidig akvakultur er områder med mer enn 1 km fra eksisterende oppdrettsvirksomhet. Områdene er forbeholdt fremtidig utvikling av akvakulturanlegg.

Områder avsatt til denne kategorien utgjør 5,5 km² eller ca. 2,5 % av totalt sjøareal i kommunen.

Uløysiden av Rotsundet

Ved Uløy fra Møllelva til Skjervøy grense og strekker seg ca 400 meter ut i sundet. Det ligger to eksisterende lokaliteter for lakseoppdrett i området.

Det antas at store denne siden av Uløy er skredfarlig. Det går jevnlig skred i området, men det er bare noen av disse som når helt ut i havet. Det vil allikevel være fornuftig å gjøre nøyere vurderinger av skredfaren også ved spesielt dårlige snøforhold (katastrofesked) før det godkjennes nye lokaliteter for akvakulturanlegg i sjøen.

Før anlegg flyttes eller det skal etableres ny i området må Reindriften høres i saken. Dette har bakgrunn i en gammel landsettingsplas for rein ved Kjelvågen.

Rotsund øst

Tilknyttet anlegget til Nordreisa laks. (Mattisnes til Larsbukta).

Neset/Indre Ravelseidet

Lokale oppdrettere mener at området fra omtrent Langslett og sørover ikke er spesielt godt egnet til lakseoppdrett. Dette har bla. sammenheng med temperaturforholdene.

Området er også kjent som et godt fiskeområde.

Storberget

Fra veienden ved Syrstad til Russelva i Moldfarvika. Ingen eksisterende lokaliteter for oppdrett.

Moldforvika er et velbrukt friluftsområde, og det er prammingsplass og svømmebasseng for reindriften i området. Det er ikke vei på denne strekningen, slik at drift i merder må fullstendig baseres på drift fra båt.

Fra Moldforvika og sørover er det områder som brukes mye til næringsfiske. Intensiteten varierer med årstidene og fiskens vandringer. Oppdrettsanlegg i området vil vanskeliggjøre fisket der anlegget står.

Kommunen mener det er mulig å drive samdrift også i dette området slik det er ved lokalitetene ved i Rotsundet.

Hamneidet

Fra nord for Hamneidet til nord for Sommarsetbukta (Maurnes). Omfatter fire lokaliteter for lakseoppdrett tilhørende Hamneidet laks.

Bakkebyfjorden

Bakkebyfjorden. Omfatter en slakte lokalitet og slakteriet til Nordreisa laks samt et fremtidig område ut til Bonnikaholmen.

Seljeholmen til Naustneset i Reisafjorden

Det er få eller ingen store brukskonflikter i området. Området kan forbeholdes akvakultur.

Storvik

Fra Geitholmen til Storberget.

Farkebukt

Omfatter Farkebukt.

Ytre oksfjord

Fra Arneng og ut til Årnes.

Båndlagte områder PBL § 20-4 nr.4

Forsvaret – Lyngenfjorden

Forsvaret har et skytefelt i Lyngenfjorden som berører deler av kommunens sjøareal. Området er båndlagt til dette formål. Ikke markert i kartet.

Naturvernloven – Spåkenes

Spåkenes naturreservat er båndlagt i medhold av naturvernloven. Forvaltningsplan for området angir hvilke tiltak som er lov eller ikke lov i området.

Naturvernloven – Reisaurløpet

Reisaelvøra naturreservat er båndlagt i medhold av naturvernloven. Forvaltningsplan for området angir hvilke tiltak som er lov eller ikke lov i området.

Lov om kulturminner gir hjemmel til båndlegging av kulturminner fra før år 1537. Disse er merket av med en rød rune R (automatisk fredet) og grønn K (andre kulturminner).

VIKTIGE LEDD I KOMMUNIKASJONSSYSTEMET PBL § 20-4 NR. 6

Havner

Havn i Oksfjord

Havna i Oksfjord er tenkt plassert ved utløpet av Fiskeelva (Oksfjordelva). Den ligger innenfor grense elv- sjø, men kommunen tenker å fastsette ny grense i løpet av året. Havna er viktig for lokalmiljøet i Oksfjord både for næringsfiskere som i dag har dårlige forhold. Havna er trukket opp som et viktig element for lokalmiljøet i Oksfjord, både for næring og for fritidsbruk. Området behandles videre i kommuneplanens arealdel.

Andre havner. Eksisterende

Fiskebruk og havneanlegg, Havnes

Fergekai Rotsund

Kaianlegg Nordreisa Laks Rotsund – eksisterende

Kaianlegg Nordreisa Laks Eidebukt - eksisterende

Privat fiskekai i Larsbukta, Ravelseidet – eksisterende

Gammel fergekai Hamneidet – eksisterende

Kaianlegg Hamneidet Laks, Selbuvika – eksisterende

Molo Olsen verft, Bakkeby – eksisterende

Kaianlegg, slakteri Nordreisa Laks, Bakkebyfjorden – eksisterende

Havneanlegg, småbåthavn Sørkjosen – eksisterende
Klubbeneshamn

Farled Rotsundelv – fiskeled

ANDRE OMRÅDER

Reindrift

Reindriften har flere områder som brukes år om annet til pramming/fløting av rein over Rotsund og Maursund. Disse plassene må ikke bebygges eller på annen måte bli belagt med tiltak som kan forringe eller skade mulighetene for reindriften sine aktiviteter. De aktuelle områdene er markert i kartet med egne kartsymboler.

Friluftstema

Det er markert flere områder i kartet som er viktige for uttøvelse av friluftsliv. Det være seg fiskeplasser, friluftsområder, utsiktspunkter eller annet. Denne planen legger opp til at det kun skal være retningslinjer for arealbruken i disse områdene, men at det vil være underlagt de regler som ligger i LNF kategorien for øvrig.

RETNINGSLINJER

1. Ikke planlagte områder i sjø. Områder for allment flerbruk

Områder hvor kommunen har mangelfull kunnskap eller det ikke er spesielle konflikter eller bruksinteresser er ikke planlagt for en bestemt bruk.

Søknader om eventuell utnyttelse avklares gjennom det aktuelle særlovverk.

OMRÅDER FOR SÆRSKILT BRUK ELLER VERN AV SJØ OG VASSDRAG (PBL § 20-4, 2. LEDD, NR. 5)

Generelle retningslinjer

I områder med overlappende interesseforhold vil det til en hver tid være gjeldende lovverk og bestemmelser, og en helhetlig lokal vurdering, som avgjør hvilke av interessene som skal prioriteres innen området. I områder med ett avmerket arealbruksformål er det dette formålet som har prioritet foran andre interesser. Sålenge tiltak og inngrep ikke kommer i konflikt med det fastsatte arealbruksformålet kan den settes i verk eller fortsette som før forutsatt at dette følger til en hver tid gjeldende lover og bestemmelser i disse.

Akvakulturområder

Omfatter eksisterende lokaliteter med et definert område rundt samt områder hvor kommunen har informasjon om at det sannsynligvis er egnet for etablering av anlegg for oppdrett.
Retningslinjer:

Innenfor områder merket av som fremtidige områder for akvakultur vil kommunen tillate etablering av anlegg så lenge det ikke kommer i konflikt med gjeldende lovverk og søknadsprosedyrer. I de avmerkede områdene skal akvakultur prioriteres, samt at kommunen ønsker ny oppdrettsvirksomhet fortrinnsvis i disse områdene. Dersom virksomheten opphører vil kommunen kreve fjerning av skjemmende innstallasjoner eller annet som kan være til hinder for annen bruk av området eller en fare for miljø eller naturforhold.

Fiskeområder

Omfatter i denne planen område som brukes som steng eller låssettingsplass, fiskeområder og gyte- og oppvekstområder.

Retningslinjer:

I områder avsatt til formål fiske har fiske prioritet foran andre interesser.

Tiltak som kan skade eller forringe fiskeriinteressene i et område bør ikke være tilatt.

Kommunen mener at det bør være spesielt strenge krav i gyte- og oppvekstområder.

Økologiske effekter på de lokale stammene bør være belyst før det tillates oppdrett av fisk i disse områdene.

Natur og friluftsområder

Omfatter områder i sjø som knytter seg til viktige naturområder, landskapsrom og/ eller friluftsområder på land.

Formålet med disse områdene er å sikre at kvaliteten i områdets helhet ikke blir forringet eller ødelagt. Det er ikke tilatt med bygningsmessige anlegg, herunder akvakulturanlegg på overflaten (synlige), som forringer områdets karakter.

VIKTIGE LEDD I KOMMUNIKASJONSSYSTEMET (PBL § 20-4, 2. LEDD, NR. 6)

Farleder

Retningslinjer:

Det må ikke etableres anlegg eller innstallasjoner som kan være til hinder eller fare ved ferdsel langs farleder.

Tekniske innstallasjoner eller anlegg må ikke legges i eller opp til hvit sektor som vist på sjøkartet.

Havner

Omfatter fiskerihavner, fiskemottak, lokalhavner, småbåthavn , nødhvner/oppankringsplasser

Retningslinjer:

Det må ikke etableres oppdrettsanlegg eller andre anlegg som kan være til hinder ved havner og oppankringsplasser.

BÅNDLAGTE OMRÅDER (pbl 20-4, 2. LEDD, NR. 4)

Omfatter områder båndlagt i medhold av annet lovverk

- Reisautløpet naturreservat
- Spåkenes naturreservat
- Lyngenfjord skyte- og øvingsfelt
- Kulturminner

